

Kül Rengi Eylül Ve Sen

– Züleyha.Ö.B · 22 Eylül 2010

Eski bir tuvalin solmuş renklerinde
Anıların hüznüne saklanmış eylül..

Her savrulduğunda hazan yaprakları
Sarıya boyanır gönül sayfaları
Yitik ümitlerin son lahzasında
Mevsimlerden yine düş kırıklığı
Aylardan eylül..

Uyur mahmur bakışlarında hayatın
Nemli kirpiklerine tutunur güneşin
Kasvetli bulutların ağlayışında
Yağmuru olur yıkanır özlemlerin..

Ve sen!
Kül rengi eylül akşamlarında
Yine hayalimdesin..
Sevdana hasret yetim yüreğim..

Avuçlarımda damlası hicranın
Üşürken hüznün sonbaharında
Isıt sevginle sana muhtaç yüreğimi
Gizeminde kaybolayım
Varsın ağlasın şiirler
Mevsimler tükensin
Gülüşler solsun
Yeter ki ömrüm seninle dolsun
Varsın adı eylül olsun vuslatın..

Kanadı kırık bir düştü benimkisi
Ürkekçe tutundum düşlerime
Oysa ..
Oysa ne çok
Bekliyordum ellerini
Hadi tut yüreğimin ellerinden..

Buğulu özelelerin
En ücra en mahpus kuytusundan
Sesleniyorum sana
Sevdamin ayaza bürünmüş sevgilisi

Bilsen!

Bir bilsen!

Eylül kadar derinsin bende
Eylül kadar tutsak
Eylül kadar hüznü..

Düşerken yaprakları hüsrânın
Kızılığın dem vaktine
Ümitsizce..
Bil ki tükenen sadece ömür
Ve ..
Uslca bırakır veda hüznünü Sensiz yaşadığım bu son eylül..

Züleyha Özbay Bilgiç
2009
Kütahya